

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι ἐτησία . . . δρ. 14.
Εξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐ-
τησία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λ. 30.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καθ' ἣν παραβαί-
νειν τις αὐτοὺς ἢ γενοῦμαι ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρέπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα
τὸν στίχον λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναι τινος βα-
ναύως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν
στίχον λεπ. 40.

Πολιτικὴ ἀδελτηρία.

Ὅταν κοινωνία τις ὁλόκληρος συνερχομένη, εἴτε εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως εἴτε εἰς τὴν ἀγορὰν εἴτε ἐν νομοθετικῇ συνελεύσει, ἐξαοκῇ τὸ ὑπέρτατον τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς, τὴν ἰδρυσιν καὶ σύστασιν τῶν ἰδίων ἀρχῶν, τῆς ἰδίας Κυβερνήσεως, εἴτε αὐτὴ ἀμέσως ἐκλέγουσα τὰ χαίροντα τὴν πίστιν καὶ ὑπόληψιν αὐτῆς πρόσωπα, εἴτε ἐμμέσως ἀναθέτουσα τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν παρ' αὐτῆς ὀρισθέντα Μονάρχην (οἷοτι οὗτος καὶ μόνος παριστᾷ ἀχώριστον καὶ ἐνιαίαν ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν καὶ Μεγαλειότητα), ὅταν μοχθῇ ὅπως συντελέσῃ εἰς τὸν γενικὸν ἀγῶνα ὅπως συνεισφέρειν εἰς τὸ κοινὸν Ταμεῖον τῆς πατρίδος τὸ ὅσολόν τῆς, καὶ οὕτω νὰ δύνῃται ἢ ἀπαξ ἀποκατασταθεῖσα Κυβέρνησις νὰ βαίνει ἀπροσκοπτικῇ πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῆς καὶ νὰ τύχῃ ἀσφαλέστερον καὶ τοῦ σκοποῦ δι' ὃν αὐτὴ ἰδρύθη· ὅταν ἡ αὐτὴ κοινωνία συντρέχει τὴν ἐξουσίαν ταύτην δι' ἀντιπροσώπων τῆς καὶ παριστᾷ αὐτὴν τὰς ἀνάγκας τῆς, ὅταν θυσιάζῃ τὰς πολυτίμους στιγμὰς τῆς πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ τήρησιν τῆς ἐννόμου τάξεως, εἴτε πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐξωτερικῶς ἀπειλουμένης ἀνεξαρτησίας τῆς εἴτε ἐσωτερικῶς τῆς ἐλευθερίας τῆς, ὅταν ταῦτα πάντα ὑπομένῃ, ὅταν ταῦτα πάντα πράττῃ, ὅταν τοιαύτας καὶ τηλικαύτας θυσίας προσφέρειν, ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς ἐνδολοδοχοῦ αὐτῆς ἐξουσίας, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς, παρὰ τῆς ἀρχῆς ἣν ἱδρύσῃ, ὡς ἀντάλλαγμα, τὴν ἐνδελεχῇ καὶ ἀοκνον ἐπαγρύπνησιν, τὴν ἐπισταμένην καὶ ἐσκεμμένην ἐρευναν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς καὶ τὴν δραστηρίαν καὶ ταχεῖαν ἐνέργειαν τῶν δεδογμένων. Ὅταν ὁμως ἡ

καθεστηκυῖα ἀρχὴ δὲν προσλαμβάνῃ ὡς ὁδηγὸν καὶ κανόνα τῶν πράξεων τῆς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἱκανότητα, δὲν ἐνεργεῖ ταχέως καὶ ἐν καιρῷ τὰ ἀρμόζοντα κατὰλληλα καὶ συντελεστικά πρὸς τὴν εὐρυθμον καὶ σκόπιμον ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας, ἀλλ' ἐπαναπαύεται εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας, τότε ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ἐκκλίνει τῆς ἐντολῆς τῆς καὶ ἐν γένει τῆς ἀποστολῆς τῆς, παραβαίνει τὸ ἱερώτερον τῶν καθηκόντων αὐτῆς, ἐπι-ορκεῖ καὶ ἐπισύρει δικαίως τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν.

Τοιοῦτος ὁ ἐλληνικὸς λαὸς, ἔχει τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἔχει τὰς κοινωνικὰς αὐτοῦ ἐλλείψεις, πάσχει ὑπὸ στερήσεων εἰς ἃς ἀδυνατεῖ μόνος νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ ταῦτα ἀπαντῶνται παρ' αὐτῷ εἰς βαθμὸν ὅστις χρήζει σιδηρᾶς χειρὸς, μεγαλουργοῦ νοὸς καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως ὅπως θεραπεύσῃ τὰς βαθεῖας πληγὰς του, ἃς ἔλαβεν ὑπὸ τῶν τυράννων του εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ὅπως περιβάλῃ τὴν γυμνότητα εἰς ἣν ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν διαρπαζάντων πᾶσαν τὴν περιουσίαν, πᾶν δικαίωμα, πᾶν προϊόν τῆς ἐργασίας καὶ φιλοπονίας του, ὅπως ἀνορθώσῃ καὶ ἰδρύσῃ τὰς καταστραφείσας καὶ ἐρημωθείσας πόλεις αὐτοῦ, ὅπως φυτεύσῃ τὰ ἐκκοπέντα ὑπὸ τῶν μισοκάλων τυράννων του δένδρα, τὰς καείσας ἀμπέλους του καὶ θεραπεύσῃ ὅσα ἀφόρητος καὶ πολυχρόνιος δουλεία, βάρβαρος καὶ φανατικὸς κατακτητῆς ἐπέφεραν αὐτῷ, ἀνυπολόγιστα δεινὰ, ἐγκαταλειπόντες αὐτὸν μετὰ τὴν ἀποδίωξιν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐλευθερωθείσης πατρίδος του ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρημώσεως, τῆς στερήσεως, τῆς γυμνότητος καὶ τῆς δυστυχίας.

Ὅ,τι πρὸ πάντων συναισθάνεται ὁ Ἕλλην καὶ οὕτινος ἐν πρώτοις ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην, εἶναι

ἡ καλὴ διοίκησις του, εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἀκριβὴς καὶ πλήρης συναίσθησις τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ ἡ ἐκπλήρωσις αὐτῶν· διότι τὴν χεῖρα τῶν ἀρχῶν τούτων συναισθάνεται καθ' ἑκάστην προσφάδουσιν καὶ διερευνῶσιν αὐτὸν κατὰ πάσας τοὺς σχέσεις κατὰ πᾶν αὐτοῦ βῆμα, εἶναι αἱ ἕντες αἱ εἰσδύουσαι εἰς πᾶν μέρος, αἱ διακλαδοῦσαι καὶ διασταυροῦσαι καθ' ὅλην τοὺς τὴν ἔκτασιν τὸ κοινωνικὸν σῶμα, εἶναι τὰ νεῦρα τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς, ὁ πρόχειρος δὲ καὶ ἀμεσος προστάτης καὶ ἀντιλήπτωρ παντὸς πολίτου.

Ἡ καλὴ λοιπὸν διοίκησις εἶναι τὸ πρωτίστον μέλημα πάσης ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, πάσης καλῶς κειμένης πολιτείας· ἂν μέχρι τοῦδε ὁ Ἕλλην δὲν ἐφθασε τὸ τέρμα, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ εὐφυίας του ἐπιδιώκων ἠδύνατο νὰ φθάσῃ, εἶναι κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐλλείψις τῆς τοιαύτης διοικήσεως, ἡ αὐστηρὰ καὶ βαρυστάτη κηδεμονία, ἡ ἀπεριόριστος ἐποπτεία καὶ ὁ ἐνδελεχὴς περιορισμὸς ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας ἐνεργείας τοῦ πολίτου, ἀπὸ τῆς ἐξασκήσεως τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἀσφαλίζων αὐτῷ ὁ θεμελιώδης νόμος, ἐσκόπει δι' αὐτοῦ νὰ τῷ διευκολύνῃ καὶ ἀποδώσῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ μέριμναν περὶ τῆς οἰκείας βουλῆς καὶ ἐνεργείας προόδου αὐτοῦ καὶ τελειοποιήσεως καὶ κατορθώσεως τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ εὐημερίας. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐφθασε καὶ τόσον προέβη ἡ παράνομος αὐτὴ καὶ σκανδαλώδης ἐνέργεια, ὥστε αὐτὴ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀναγνωρίσασα ταῦτα ἐπεχείρησε τὴν περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

Εἰς Κράτη δὲ ὅπου ὄχι μόνον πᾶσα πολιτικὴ ἐνέργεια ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ καθαρῶς ἐμπορικαὶ σχέσεις καὶ ἐπιχειρήσεις προκαλοῦν τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρχόντων καὶ τὴν ἀντίπραξιν τῆς ἐξουσίας,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΤΑΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ
ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
Περὶ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

[Συνέχεια ὅρα φύλλον 247].

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑΣ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.
Ἐρώτησις α'.

Εἰ δεῖ τὴν Θεῖαν Γραφὴν κοινῶς παρὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν ἀναγινώσκεισθαι;

Ἀπόκρισις.

Οὐ. Τὴν πᾶσαν γὰρ Γραφὴν Θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον ὡδαμεν, καὶ οὕτω τὸ ἀναγκαῖον ἔχουσιν μεθ' ἑαυτῆς, ὥστε χωρὶς αὐτῆς ἀδύνατον ὅπως οὐκ εὐσεβεῖν· οὐ μὴν καὶ ὑπὸ πάντων εὐλόως καὶ πάνυ ὠφελίμως ἀναγινώσκεισθαι ταύτην, ἀλλ' ὑπὸ μόνων τῶν μετὰ τῆς πρεπούσης ἐρευνῆς τοῖς βάθε-σιν ἐγκυπτόντων τοῦ Πνεύματος καὶ εἰδόντων οἷς τρόποις ἡ Θεία Γραφὴ ἐρευνᾶται, καὶ διδάσκεται, καὶ ὅπως ἀναγινώσκειται. Ὡστε παντὶ εὐσεβεῖ ἐπιτέτραπται μὲν ἀκούειν τὰ τῆς Γραφῆς, ἵνα πιστεύσῃ τῇ καρδίᾳ εἰς δικαιοσύνην, ὁμολογῇ δὲ τῷ στόματι εἰς σωτηρίαν, ἀναγινώσκειν δὲ ἐν τῇ

Γραφῇ μέρη, καὶ μάλιστα τῆς Πλαιᾶς, ἀπαγορεύεται τῶν εἰρημένων αἰτίων καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις ἕνεκα. Καὶ ἔστιν ἵσον παραγγέλλειν τοῖς ἀγμύνασιν μὴ ἀναγινώσκειν ὡσαύτως τὴν πᾶσαν ἱερὰν Γραφὴν, καὶ τοῖς βρέφειν ἐντέλλεσθαι μὴ ἀπτεσθαι στερεᾶς τροφῆς.

Ἐρώτησις β'.

Εἰ σαφὴς ἐστὶν ἡ Γραφὴ πᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι Χριστιανοῖς;

Ἀπόκρισις.

Εἰ σαφὴς ἦν ἡ Θεία Γραφὴ πᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι Χριστιανοῖς· οὐκ ἂν ὁ Κύριος ἐρευνᾷν τὰς τῆς βουλομένου σωτηρίας· τυχὲν ἐπέτρεπε, καὶ τὸ χάρισμα τῆς διδασκαλίας ματαίως τῷ Παύλῳ ἐλέγετο τεθῆναι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ ὁ Πέτρος οὐκ ἂν, περὶ τῶν τοῦ Παύλου ἐπιστολῶν, ἔχειν τινὰ δυσνόητα ἔλεγε. Ἀλλ' οὐκ, ὡς πολὺ τὸ βάθος ἔχει τὴν Γραφὴν, καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἐννοιῶν, καὶ δεῖσθαι ἐπιστημόνων καὶ Θεῶν ἀνδρῶν πρὸς ἐρευναν, καὶ ἀ-ἀλπθῇ κατὰληψιν, καὶ γινώσιν ὁρθὴν καὶ συνωδὸν τῇ πάσῃ Γραφῇ, καὶ τῷ Δημιουργῷ ταύτης Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὡστε τοῖς ἀναγεννηθεῖσιν, εἰ καὶ γινώσκουσιν ἢ περὶ Τριάδος πίστες, καὶ ἡ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησις, τὰ πάθη, ἡ ἀνάστασις, ἡ εἰς οὐρανὸν ἀνοδος, ὁ περὶ τῆς παλιγγενεσίας καὶ κρίσεως λόγος, ὧν ἕνεκα καὶ πολλοὶ θάνατον ὑπομένειν οὐκ ὡκνησαν οὐκ ἀναγκαῖον δὲ, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον πᾶσιν εἰδέναι, καὶ ὁ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μόναις τοῖς ἐγγεγραμμένοις ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀγιότητι φανεροῖ.

Ἐρώτησις γ'.

Περὶ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν Ἀγίων πῶς ὀρεῖλομεν φρονεῖν;

Ἀπόκρισις.

Τῶν Ἀγίων ὄντων καὶ ὁμολογούμενων παρὰ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, προσευτῶν, ὃν τρόπον εἴρηται ἐν τῷ ὁμόδοῳ κεφαλαίῳ, καὶ οὐκ εἰπεῖν, ὅτι καὶ τιμῶμεν αὐτούς, ὡς φίλους Θεοῦ, καὶ ὡς ὑπὲρ ἡμῶν δεομένους· τῷ τῶν ὅλων Θεῷ. Τιμῶμεν δὲ τούτους διττῶς. Καθ' ἕνα μὲν τρόπον τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὃν καὶ ὑπερδουλικὸν φαιεν. Εἰ γὰρ καὶ ὡς ἀληθῶς δούλη ἡ Θεοτόκος τοῦ μόνου Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ, ὡς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος γεννήσασα σαρκικῶς, διὸ καὶ ἀσυγκρίτως ὑπερέχειν ὑμνεῖται πάντων Ἀγγέλων τε καὶ Ἀγίων, ὅθεν καὶ ὑπερδουλικὴν Αὐτῇ ἀπονέμομεν τὴν προσκύνησιν. Κατὰ δεύτερον δὲ τρόπον, ὃν καὶ δουλικὴν ὀνομάζομεν, προσκυνούμεν, εἴτουν τιμῶμεν τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, Ἀποστόλους, Προφῆτας, Μάρτυρας καὶ ἀπλῶς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Πρὸς τούτοις προσκυνούμεν καὶ τιμῶμεν τὸ ξύλον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν τὸ κοσμοσωτήριον εἰργάσατο πάθος, καὶ τὸν κύπον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν Βηθλεὲμ φάτην, δι' ἣς τῆς ἀλογίας ἐφύσθημεν, τὸν τόπον τοῦ Κρανίου, τὸν ζωοφόρον Γάρον καὶ τὰ λοιπὰ ἅγια προσκυνήματα· τὰ τε ἱερὰ Ἑσπερία καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη, δι' ὧν ἡ ἀνάϊμακτος ἐπιτελεῖται Θυσία. Μνήμεις τε ἐτησίου καὶ δημοσίου ἑορταῖς, καὶ Θεῶν ἱδρύματι καὶ ἀναθήματι τοῦ Ἁγίου γεγραμμένον καὶ τιμῶμεν.

ἔπου καὶ αἱ πλέον ἀτομικαὶ καὶ ἰδιωτικαὶ ἐνέργειαι ἔχουν παρακαλοθούσαν τὴν πάντα μὲν ἐπιβλέπουσαν ἀλλὰ τὰ πάντα μὴ κατορθούσαν οὐδὲ βοηθούσαν διοίκησιν ἢ παντοκράτωρ αὕτη ἐξουσία, ἢ ἀπερίοριστος αὕτη καὶ μὴ συντελεστικὴ ἐνέργεια, ἀντὶ καλοῦ ἐπιφέρει κακόν, ἀντὶ ἀναπτύξεως μαρτυρῶν, ἀντὶ ζωῆς νέκρωσιν· δὲν ἀρκοῦν αἱ ἐγκυκλίαι δὲν ἀρκοῦσιν αἱ ἐξομολογήσεις εἴ τινας ὑπάλληλοι ἐνθροῦνται παρὰ τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἐγκυκλίους, παρὰ τὸν νόμον καὶ τὸ καθήκον, πρέπει νὰ δοθῇ ἡ μεγαλητέρα φροντίς πρὸς πρόληψιν τοῦ δεινοῦ, διὰ τοῦ διορισμοῦ ἱκανῶν καὶ δεδοκιμασμένων, τιμῶν καὶ ἐναρέτων διοικητικῶν λειτουργῶν καὶ διὰ τῆς αὐστηρᾶς καὶ παραδειγματικῆς τιμωρίας τῶν παρανομητάντων.

Ἀλλὰ τί νὰ εἴπῃ τις ἀφοῦ ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατεῖ ἡ ἀρχὴ τῆς εἰς πάντα ἀναμίξεως τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ἑλληνος, ἀφοῦ σπουδαίως ἐπίστευσαν οἱ ἄρχοντες μετὰ τῶν ἐτῶν δοκιμασίαν, μετὰ τῶν ἐτῶν ἀνοχῆς τῶν ἐπισήμων ἀναγνωρίσων τῆς καταπίεσεως καὶ παρανομίας τοῦ παρελθόντος, ὅτι ὁ Ἕλλην ἔχει τάσιν εἰς τὰς ταραχὰς καὶ ἀνατροπὰς, καὶ τούτου ἕνεκα αἰτία τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς προαγωγῆς ἐκάστου λειτουργοῦ δὲν εἶναι ἡ ἱκανότης καὶ ἡ ἀρετὴ ἀλλ' ἡ σύστασις καὶ τὰ μέτα; ἐκ τῆς καταστάσεως δὲ ταύτης συναγελάζονται οἱ ἱκανοὶ μετὰ τῶν ἀμαθῶν, οἱ δραστήριοι μετὰ τῶν ἀδρανῶν καὶ οἱ ἐντιμοὶ μετὰ τῶν ἀτίμων· πότε θὰ παύσωσιν ἀπονέμοντες τὴν δικαιοσύνην ἄνθρωποι καταδικασθέντες ὑπὸ ἀποφάσεων καὶ ὑποστάνας τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπιβληθεῖσαν αὐτοῖς ποινὴν διὰ τὴν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπιστίαν καὶ καταπίεσιν;

Τὸ νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν, ὅπως ἔχει, μετὰ τὴν κύρωσιν αὐτοῦ ὡς νόμου τοῦ Κράτους, καὶ ἂν καλῶς ἐφαρμοσθῇ, ἀδύνατον νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος, ἕνεκα τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἐλλείψεων καὶ τῆς ἐλαστικότητος τῶν διατάξεών του· ἀένναοι κινήσεις καὶ παύσεις καὶ μεταθέσεις καὶ μεταβολαὶ θὰ γίνωνται εἰς τὴν ὑπαλληλίαν καὶ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀνικάνων καὶ καταχραστῶν θὰ χρησιμεύῃ, ἀρκεῖ οἱ τοιοῦτοι ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας νὰ προστατεύωνται, ἀφοῦ τὴν περὶ τούτου φροντίδα κατέλιπεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἱκανότητα, εἰς τὴν πεῖραν καὶ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ὑπαλλήλου.

Τὸ διέπον τὴν Ἑλλάδα διοικητικὸν σύστημα ἐκ τῆς πείρας καὶ τῶν περιστάσεων ἀπεδείχθη πλημμελές, χρήζει ἐπομένως ριζικῆς μεταρρυθμίσεως ἢ μᾶλλον ἀνακαινίσεως· ὀρθότερον δὲ ἀντικαταστάσεως. Τὴν μεταρρύθμισιν, τὴν ἀνακαινίσιν, τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ συστήματος τούτου ἐπεδίωξεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν Ὁ-

κτωβριανὴν τοῦ 1862 πολιτικὴν μεταβολὴν, ἐπιζητεῖ δὲ καθέκαστην ταύτην διὰ τῆς ἐκάστοτε δηλούμενης κοινῆς γνώμης καὶ διὰ τοῦ τύπου. Ἰδοὺ τί ὁ Ἕλλην ἀπαιτεῖ, ζητῶν τὴν πραγματοποιήσιν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν του· τὴν καλὴν διοίκησιν, τὴν ἐμφρονα καὶ συνετὴν οἰκονομίαν, τὴν ἐσότητητα ἐν δικαιοσύνῃ· ἀδιαφορεῖ δὲ τίς θέλει εἶσθαι ὁ ἄρχων αὐτοῦ, δὲν μεριμνᾷ περὶ τῶν προσωπικῶν διαπληκτισμῶν, δὲν συμερίζεται τὰ πάθη αὐτῶν καὶ τὰς ἀλληλομαχίας· ἀπεναντίας χαίρει ὅταν ἀποβλέψας πρὸς τὰ πρόσωπα αὐτῶν (τῶν ἀρχόντων του), ἴδῃ τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων, οἵτινες τὸν ὠδήγησαν ἄλλοτε εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του· ἀλλὰ δυσχεραίνει καὶ ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον, ὅταν ψευδόμενος τῶν ἐλπίδων καὶ ἀποτυχῶν τῶν νομίμων πόθων του, θεωρεῖ τὴν ἀπαθῆ ἀναβολὴν τῶν σωτηριῶν δι' αὐτὸν μέτρων, ὅταν στρέφωσιν περὶ ἑαυτὸν δὲν βλέπει πλήρη καὶ ἀρκοῦσαν τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐνεστώτος, ἀβεββαίαν δὲ τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ ἐλπίδα.

Ὡς πίστωσιν τῶν λόγων μας περὶ τοῦ πλημμελοῦς ἡμῶν διοικητικοῦ καὶ φορολογικοῦ συστήματος, παραθέτουμεν τὰς ἐκ τοῦ ἀπὸ 26 ὁκτωβρίου 1861 περικοπὰς τοῦ λόγου, ὃν ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς τότε Βουλῆς ἐν Ἀθήναις ὁ Βασιλεὺς Ὁθων, αἵτινες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

«Ἡ Κυβέρνησίς μου μεριμνῶσα περὶ νέου φορολογικοῦ συστήματος καὶ περὶ τελείας ἐξασφαλίσεως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, ἡσυχολήθη πρὸ καιροῦ εἰς τὴν παρασκευὴν νομοσχεδίων, ἀφορώντων πρὸς τὰ σπουδαῖα ταῦτα καὶ δυσχερῆ ἀντικείμενα καὶ ὁρᾷ ὑποβάλλει αὐτὰ ὅσον οὐπω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

«Ἡ πεῖρα κατέδειξεν ἀναγκαίως μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν περὶ Δήμων Νόμον· Νομοσχέδιον, περιβάλλον δι' ἐγγυήσεων οὐσιωδῶν τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας, καὶ ἐξασφαλίζον πιστῶς τὴν διαχείρισιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας, θέλει ἐπισύρει τὴν σύντονον ὑμῶν προσοχὴν.

«Ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἀστυκοῦ νόμου τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπασχολῆσαι ὡσαύτως ὑμᾶς κατὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον.

«Τὰ Νομοσχέδια ταῦτα καὶ ἄλλα ἀποβλέποντα πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς δημοσίας ὑπερησίας, θέλουσι συμπληρώσῃ κενὰ τινὰ τῆς ἡμετέρας Νομοθεσίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων προκύπτει.» κλπ.

Ἐκτοτε ὁλόκληρα εἰκοσιπέντε παρήλθον ἔτη καὶ εἰς πᾶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνονται καὶ οὐδέποτε πραγματοποιοῦνται. Τὴν κατάστασιν μας ταύτην δικαίως δύναται τις ν' ἀποκαλέσῃ ἀβελτηρίαν ἢ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν ἐφημερίδα «Γνώμην» ἀπρονοησίαν τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειτα δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων προσκυνούμεν καὶ τιμῶμεν καὶ ἀσπαζόμεθα, καὶ μὴν καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὡς ὤρθωσαν ἐνίοις τῶν τε Προπατόρων καὶ Προφητῶν. Ἰστοροῦμεν δὲ καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, ὡς ὤρθη, ἐν εἰδὲι περισσεύει.

Εἰ δὲ τινες εἰδωλολατρὲς ἡμᾶς Ἁγίους, καὶ εἰκόνας Ἁγίων, καὶ τὰ λοιπὰ προσκυνούντας λέγουσι, μάταιον ἡγοῦμεθα καὶ ἀδρανῆς. Ἡμεῖς γὰρ μὴν τῶ ἐν Τριᾷδι Θεῷ λατρεύομεν καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ. Τοὺς δὲ Ἁγίους τιμῶμεν διττῶς. Πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πρὸς Θεὸν ἀναφορὰν, ἐπειδὴ Ἑκείνου ἕνεκα τιμῶμεν αὐτοὺς. Καὶ κατ' ἑαυτοὺς, ὅτι ζῶσαι εἰσὶν εἰκόνας τοῦ Θεοῦ. Τὸ δὲ καθ' ἑαυτοὺς, διώρσται, ὅτι δουλικόν. Τὰς δὲ Ἁγίας εἰκόνας, σχετικῶς, ὡς τῆς πρὸ ἐκείνας τιμῆς ἐπὶ τὰ πρωτότυπα ἀναφερόμενης. Ὁ γὰρ εἰς τὴν εἰκόνα προσκυνῶν διὰ τῆς εἰκόνης τὸ πρωτότυπον προσκυνεῖ, καὶ ἡ δόξα οὐ μερίζεται, οὐδ' ὅπως σχίζεται· τῆς τε εἰκόνης καὶ τοῦ ἐκκονίζοντος, καὶ ἐν τ' αὐτῷ γίνεται, ὡς ἡ εἰς τὸν Βασιλικὸν πρέσβυν γίνο ἐν.

Ἀ δὲ πρὸς σύστασιν καινοτομίας αὐτῶν παρὰ τῆς Γραφῆς λαμβάνουσιν, οὐχ οὕτως αὐτοῖς βοηθεῖ, ὡς βούλονται, ἀλλὰ μάλιστα ἡμῖν συνωδᾷ φαίνεται. Ἡμεῖς γὰρ τὴν Θεῖαν Γραφὴν ἀναγιγνώσκοντες ἐξετάζομεν καιρὸν καὶ πρόσωπον, παράδειγμα καὶ αἰτίαν, ὅθεν καὶ τὸν αὐτὸν Θεὸν ποτὲ μὲν λέγοντα· οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐτε ὁμοίωμα, οὐδὲ προσκυνήσεις, οὐδὲ λατρεύσεις αὐτῷ· ποτὲ δὲ προστάττοντα γενέσθαι Χρυσῆν. Καὶ ἐνί βόας καὶ λέοντας γινόμενα ἐν

τῷ ἱερῷ θεωροῦντες, οὐ πεισματικῶς τούτων τὴν ἔννοιαν θεωροῦμεν (ἐν γὰρ τῇ πειρασμῇ οὐκ ἔστι πίστις)· ἀλλ', ὡς εἴρηται, καιρὸν καὶ τὰ λοιπὰ θεωροῦντες τῆς ὀρθῆς περὶ τοῦ τῶν δόξης ἐπιτηγάνου. Καὶ το, οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, ἢ ὁμοίωμα, τ' αὐτὸν ἡγοῦμεθα τῷ οὐ προσκυνήσεις θεοῦ ἄλλοτριου, ἥτουν μὴ εἰδωλολατρίας. Οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν Ἀποστόλων ἐπικρατήσασα συνήθεια τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ προσκυνεῖσθαι σχετικῶς τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ ἡ μόνω τῷ Θεῷ λατρεῖα διασωθεῖν, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ ἐναντίως λέγων· Ἐαυτῷ φανείη. Ὅθεν περὶ μόνῃς τῆς εἰδωλολατρίας οὕσης τῆς ἐντολῆς, εὐρισκομεν καὶ Χερουβὶμ γεγονότα καὶ τιμῶμενα, καὶ εἶδη εἶδον ὁμοιώματα, ἐν οἷς οἱ Ἁγέλοι ἐφάνοντο, προσκυνηθέντα.

Ὅθεν δὲ προσφέρουσι τῶν Ἁγίων, ὡς λέγοντας μὴ ἐξὸν προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας ἡμῖν μᾶλλον βοηθεῖν ἐκείνους ἡγοῦμεθα, ἐπεὶ ἐκεῖνοι ἀγωνιστικῶς διαλεγόμενοι, καὶ κατὰ τῶν λατρευτικῶν προσκυνούντων τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ κατὰ τῶν φερόντων εἰς τὰς Ἐκκλησίας τὰς εἰκόνας τῶν θεονηκότων συγγενῶν ἐκείνων, ἐφέροντο, καὶ ἀναθέματι τοῦς οὕτω ποιούντας καθυποβάλλουσιν, οὐ κατὰ τῆς ὀρθῆς προσκυνήσεως τῶν τε Ἁγίων, καὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ τῶν λοιπῶν, ὧν εἴρηται, ὅπου μάλιστα καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἀποστόλων εἶναι τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ προσκυνεῖσθαι παρὰ τῶν πιστῶν, πλεῖστοι ὅσοι καὶ ἱστοροῦσι καὶ κηρύττουσι, μεθ' ὧν καὶ μεθ' οὗ· ἡ Ἁγία Οἰκουμένη ἐδόμηκε Σύνοδος κατασχύνει πᾶσαν αἰρετικὴν βδελυρίαν.

Κατάπτωσις.

Πολλὰ πολλάκις ἐλέχθησαν, ἐγράφησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν περὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑρμοπολέως καὶ ἐν γένει περὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεώς της. Οἱ περὶ τὰ ταῦτα ἀσχολούμενοι ἀπεδωκαν καὶ ἀποδίδουσι τὴν παρακμὴν τῆς ἐμπορικώτερης τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος εἰς περιστατικὰ καὶ γεγονότα, ἅτινα ἀπαθῶς ἐξετάζομενα οὐδ' ὁλως ἐβλαψαν τὴν ἀγορὰν οὐτε τὴν κοινωνίαν τῆς Ἑρμοπολέως. Οὐδεὶς τούτων ἐτόλμασε μετὰ παρρησίας καὶ θάρρους νὰ λαλήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν ἐξ ἧς προέκυψε καὶ προκύπτει ἡ χαλάρωσις τοῦ τε ἐμπορίου καὶ τῶν συναλλαγῶν ἐν γένει, ἂν καὶ ὅλοι οὗτοι καὶ ἅπαντα ἡ πάσχουσα κοινωνία γνωρίζουσι πόθεν πηγάζουσι τὰ κακὰ ταῦτα. Ἡμεῖς κατὰ καθήκον δημοσιογραφικὸν καὶ ὡς πολῖται Ἕλληνες καὶ ὡς τέκνα τῆς πόλεως περὶ ἧς πρόκειται, ἐν ὀλίγαις λέξεσι θελομεν καταδείξῃ τὰ αἴτια καὶ τὰς ἀφορμὰς ἐξ ὧν πηγάζουσιν ἡ κατάπτωσις τοῦ ἐμπορίου, ἡ χαλάρωσις τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς κοινωνίας μας ἡ παραλυσία· κατόπιν δὲ θέλομεν πραγματευθῆ ἐν ἐκτάσει τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ θέλομεν ἀποδείξῃ τὰ μέσα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.

Πρώτη αἰτία λοιπὸν τῆς χαλάρωσεως τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ συναλλαγῶν τῆς πόλεως μας εἶναι αἱ ἀκατάπαυστοι χρεωκοπίαι, ἐξ ὧν αἱ πλείους ἢ καὶ ὅλοι εἶναι δόλια καὶ ὅμως οὐδεὶς τῶν δολίων τούτων χρεωκόπων τιμωρεῖται· ἀφοῦ ὁμολογουμένως αὐτοὶ οὗτοι καταστρέφουσι τὴν πίστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Δευτέρα αἰτία τῆς καταπτώσεως τοῦ ἐμπορίου εἶναι ἡ ἐξασκουμένη σχεδὸν ἀπροκλύπτως λαθρεμπορία καὶ οἱ λαθρέμποροι δὲν τιμωροῦνται· ὅπου δὲ τὸ λαθρεμπόριον ἀμαρτάνει ἐκεῖ τὸ εμπόριον ἀδύνατον νὰ προοδεύσῃ ἢ ν' ἀνακύψῃ, ἡ δὲ κοινωνία διαρρηδαίεται καὶ παραλύει τείνουσα πάντοτε εἰς τὴν αἰσχροκέρδειαν. Τρίτη αἰτία εἶναι ἡ τοκογλυφία, ἡ τρομερὰ αὕτη μάστιξ ἐξ ἧς προκύπτουσιν αἱ δόλια χρεωκοπίαι, καὶ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν κατάπτωσιν εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ ἀτόμου, τῆς οἰκογενείας, τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ ἔθνους. Τετάρτη αἰτία εἶναι ἡ χαρτοπαιξία ἀρσενικῶν, θυλικῶν καὶ οὐδετέρων, οἵτινες ἐπὶ προσδοκίᾳ κέρδους διακυβεύουσι κατ' ἐκάστην καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας καὶ τὰ ξένα χρήματα, ἅτινα τοῖς ἐνεπιστεύθησαν δι' ἐντίμους ἐπιχειρήσεις. Ταῦτα πάντα καὶ τὰ παραπλήσια τούτων κατέστρεψαν καὶ καταστρέφουσι καὶ εμπόριον καὶ βιομηχανίαν ἐν τῇ ἐμπορικῇ τῆς Ἑλλάδος πόλει, ἥτις ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως αὐτῆς, τοῦ συνοικισμοῦ της καὶ τῶν ἄλλων προσόντων, ἅτινα κέντηται, ἡ δύνατο νὰ διατηρῇ ἀείποτε τὸ εμπόριον αὐτῆς ἀμαρτάνει καὶ ν' ἀπολαύῃ ὑπολήψεως οὐ τῆς τοχούσεως.

Ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης, ἥτις προμηθεύει τὴν ὕλην τὴν καταστρεφὴν τοῦ τόπου τούτου, ἐπέρχεται καὶ ἡ ἡθικὴ κατάπτωσις τοῦ ἀπέναντι τοῦ ὕλικου συμπεποντος, ἡ ἡθικὴ, ἡ τιμὴ καὶ πᾶσα ἄλλη ἀρετὴ εἶναι μηδὲν, καταντῶσι προβλήματα ἅλυστα. Ἐὰν δὲν ληφθῇ πρόνοια ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην πρὸς περιστολὴν τοῦ ὀλεσίου τοῦτου κακοῦ, ἀπειλοῦντος ὁλόκληρον κοινωνίαν, ὁ τόπος αὗτος, ὅστις ὑπῆρξε τὸ καύχημα τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν αὐτοῦ πρόδοον, θὰ καταντήσῃ φτωχὴ ἀνθρωπομόρφων θηρίων. Θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ἔργασίαι Βουλῆς.

Ἡ Βουλὴ ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῇ τῆς παρελθούσης πέμπτῃς κατέγεινεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ παραδοχὴν διαφορῶν νομοσχεδίων εἰς πρώτην καὶ δευτέραν ἀνάγνωσιν, ἐν οἷς καὶ εἰς τὴν τοῦ Λαυρίου σύμβασιν.

Ἐν δὲ τῇ συνεδριάσει τοῦ σαββάτου συνεζητήθη μόνον ἡ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Ἀμβρακίας τῆς ἐπαρχίας

Ἐπειδὴ σαφέστατα μὲν δίδωσιν ἐννοεῖν, ὅπως δεῖ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ τὰ προειρημένα ἄνωθεν, ἀναθεματίζει δὲ καὶ ἀφορισμῶ καθυποβάλλει τοὺς ἢ προσκυνούντας λατρυϊτικῶς τὰς εἰκόνας, ἢ λέγοντας τοὺς ὁμοδοξοῦντες εἰδωλολατρὲς προσκυνούντας τὰς εἰκόνας· ἀναθεματίζομεν οὖν καὶ ἡμεῖς μετ' ἐκείνων τοὺς προσκυνούντας ἢ Ἁγίων, ἢ Ἀγγέλων, ἢ εἰκόνας, ἢ Σταυρὸν, ἢ λείψανον Ἁγίου, ἢ ἱερὸν σκεῦος, ἢ Εὐαγγέλιον, ἢ ἄλλοτι, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ λατρευτικῶς, καὶ Μόνω τῷ ἐν Τριᾷδι Θεῷ τὴν λατρευτικὴν προσκύνησιν ἀπονέμοι· ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ τοὺς λέγοντας τὴν προσκύνησιν εἰκόνων εἰκονολατρίαν, καὶ ἢ προσκυνούντας αὐτάς, καὶ ἢ τιμῶντας τὸν Σταυρὸν, καὶ τοὺς Ἁγίους, ὡς ἡ Ἐκκλησία παρέδωκε.

Καὶ τοὺς Ἁγίους καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας προσκυνούμεν, ἐν εἰρηταίᾳ τρόπῳ, καὶ ἱστοροῦμεν ταύτας εἰς καλλωπισμὸν τῶν νῶν, καὶ ἐν ὧς βιβλία τῶν ἀμαθῶν, καὶ πρὸς μίμωσιν τῶν ἀρετῶν τῶν Ἁγίων, καὶ ἀνάμνησιν, καὶ ἐρωτος ἀξίτην, καὶ πρὸς ἐγγήγορσιν τοῦ ἐπικαλεῖσθαι καὶ τὸν μὲν Κύριον, ὡς Δεσπότην καὶ Πατέρα, τοὺς δὲ Ἁγίους, ὡς δούλους μὲν Ἑκείνου, βραβεύους δὲ καὶ μεσίτας ἡμῶν.

(Ἐπεται συνέχεια)

κόλου, ἥτις καὶ τελευταίον ἠκυρώθη τὸ δεύτερον. Μετὰ τοῦτο, καθ' ἃ εἶχεν ὀρίσθῃ, ἤρξατο ἡ ἐκλογή τῆς ἀποσταλ-
ομένης εἰς Τήνον, ὅπως παραστή κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν
ἐπιτροπὴν, ἀλλ' εὐρεθέντων παρόντων μόνον 86
βουλευτῶν, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν, ἀπαρτίας
μὴ ὑπαρχούσης. Οὕτω δὲ ὁλόκληρος ἡμέρα κατηναλώθη διὰ
τὸ μὴδέν.

Ἐν δὲ τῇ τῆς παρελθούσης δευτέρας συνεδριάσει τῆς
βουλῆς, ἐνῶ ἠλπιζέτο ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην θὰ
ἐπερατοῦντο τὰ βάζαντα τοῦ δεινοπαθήσαντος κατηγορητήρι-
ου, νέαι προσωπικαὶ ἀντεγκλήσεις παρεξέτρεψαν καὶ ἐμαται-
ώσαν τὴν συνεδρίαν. Ἐπειτα μᾶς λέγουσι νὰ ἔχωμεν ὑπο-
μονήν. Πότε θὰ ἐξοφληθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι δὲν ἤξεύ-
ρει τις.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἐξελέχθη διὰ μυστικῆς ψηφοφο-
ρίας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ Τήνου, ἀποτελουμένη εἰς τὸν κ.
κ. Π. Μαυρομιχάλη, Ν. Καλάρη καὶ Γαβαλά.

Ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν κ.
Γ. Μπούμπουλης συνιδὼν τὴν ἀδικίαν, ἥτις μέχρι
τοῦδε ἐγένετο εἰς τοὺς μήπω συμπεριληφθέντας
καθηγητὰς, γραμματεῖς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους
τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, διδασκάλους τῶν ἱε-
ρατικῶν σχολῶν καὶ λογιστὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν
ταμείων, εἰς τὸν περί συντάξεως ΧΝΒ' νόμον τῶν
δημοσίων ὑπαλλήλων, συνέταξε καὶ ὑπέβαλε νομο-
σχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν. Ἡ πρᾶ-
ξις αὕτη τιμῶσα τὸν ἄνδρα διὰ τὰ φιλοδίκαια αἰ-
σθήματά του, οὐδὲλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει εὐ-
ρη τὴν δέουσαν ὑποστήριξιν καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν
συναδέλφων του. Ἰδοὺ τὸ νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κατὰ τὸ ἀ. άρθρον τοῦ ΧΝΒ' νόμου περί συντάξεως τῶν
πολ. ὑπαλλήλων, ἀδικίωμα εἰς συντάξιν ἔχουσιν οἱ διὰ Β.
ἐκπαιδευτικοὶ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν διοριζόμενοι· οἱ δημο-
εκπαιδευτικοὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἱ ὑπογραμματοῖς καὶ
εγγραφεῖς οἱ εἰς δημοσίαν γραφεῖα ἐργαζόμενοι καὶ ἐκ τοῦ δη-
μοσίου ταμείου μισθοδοτούμενοι.

Ἀλλ' ὁ ὅρος οὗτος τῇ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθοδο-
τήσεως, ὅστις ἦτον ἀπαραίτητος γνώρισμα πρὸς διάκρισιν
τῶν πολιτικῶν ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἀποκλείει
τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως δημοσίους τινὰς ὑπαλλή-
λους τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουρ-
γείου παρ' εἰδικῶν ταμείων μισθοδοτούμενους, οὓς τὸ πνεῦ-
μα τοῦ νόμου βεβαίως δὲν εἶχεν σκοπὸν ν' ἀποκλείσῃ, διότι
ἡ ἐκπαιδευτικὴ εἰς αὐτοὺς διδασκαλία, καὶ τὰ γραφεῖα,
καὶ οὗτοι ὑπηρετοῦσιν, εἶναι δημοσία, καὶ ἐπομένως καὶ
οὗτοι ἔχουσιν τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις
μετὰ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ
καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι εἰς δημοσία ἐκπαιδευτήρια διορι-
ζόμενοι καὶ ἀπὸ κληροδοτήματα μισθοδοτούμενοι, οἱ διδά-
σκαλοι τῶν ἱερατικῶν σχολείων, ὁ Δογιστὴς καὶ οἱ ὑπογραμ-
ματοῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ τῆς ἐπὶ τοῦ τα-
μείου τῶν ἱερατικῶν σχολείων ἐπιτροπῆς, ἀπὸ εἰδικὰ ταμεία
ἀπαντες μισθοδοτούμενοι.

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐνδιαφερομένη
διὰ τοὺς γραμματεῖς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος
διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν σχολείων, ἐπα-
νελημμένως ἐσύστησαν εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ ληθῇ πρόνοια
ὑπὲρ τῶν ῥηθέντων ὑπαλλήλων. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1869,
ὑπουργοῦντος τοῦ κυρίου Σαράβα, ἐσχηθῇ τοιοῦτον Νομοσχέ-
διον, ὅπερ δι' ἀναγνωσθέν, ἐρεινεν ἐκκερεμὲς ἕνεκα τῆς τότε
ἐπελθούσης διαλύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐπειδὴ θεωροῦμεν ἄδικον τὸν ἀποκλεισμόν τῶν ῥηθέν-
των ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ εὐεργετήματος τῆς συντάξεως,
δικαίον καὶ συμφέρον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἶναι ν' ἄρῃμεν τὸν
ἀποκλεισμόν τοῦτον διὰ τοῦ προτεινομένου Νομοσχεδίου
τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ΧΝΒ' καὶ ΡΑΘ'. Νόμοι περί συντάξεως
τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς παρὰ τῶν
ἐκδικῶν Ταμείων τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Ρ' ζα-
ρείου Σχολῆς καὶ ἱερατικῶν Σχολείων μισθοδοτούμενους κα-
θηγητὰς, διδασκάλους, γραμματεῖς, ὑπογραμματοῖς, λογι-
στὰς καὶ γραφεῖς. ἀφ' ἧς ἕκαστος διωρσθῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ,
ἀφ' οὗ καταβάλλωσι πρὸς τὸ Ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντά-
ξεων ὅ,τι οἱ ἀνωτέρω νόμοι ὀρίζουσι.

Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ
Βουλευτὴς Σύρου.

Ἡ Σχολὴ τῶν ἀπόρων παίδων.

Ἡ Κοσμητεία τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων Παίδων σκεπτο-
μένη ἀδιαλείπτως ὅπως ἐξευρεθῶσι τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν
ἐγκαταλειμμένων τούτων παίδων μέσα, ἐφρόντισε νὰ
διδασκῶσιν οἱ ἐν τῇ Σχολῇ μᾶλλον προκεχωρημένοι εἰς τὰ
μαθημὰτα ἢ οἱ μᾶλλον καλλίφωνοι ἀπὸ ἄγματος Χριστιαν-
ῶν συνωδευμένοι μετὰ καταλλήλου μουσικοῦ ὀργάνου.
Ὅθεν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρὰμονῆς μέλλουσι νὰ ἐπι-

σκεφθῶσι τὰς ἐκλεκτοτέρας οἰκογενείας τῶν συμπολιτῶν
μας ἢ συλλέγωσι μερικὰ χρήματα, ὅπως χρησιμεύωσι ταῦ-
τα πρὸς ἀγορὰν ὑποδημάτων ἢ καὶ τινὰ φορέματα, διὰ νὰ
μὴ περιφέρονται ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εἰς τὰς ἀγυῖας γυμνοὶ καὶ
ἀνυπόδητοι.

Τὴν εἰδήσιν ταύτην φέρουσα εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ἡ τῆς
Σχολῆς Κοσμητεία, παρακαλεῖ ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας
τοῦς ἐκ τῆς συμπολίτας νὰ συνδράμωσι τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς τοῦς
ἀπόρους, πεποιθὺς ὅτι διὰ τῆς πράξεώς των ταύτης εὐεργε-
τοῦσι τὴν κοινωνίαν.

Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐν Τήνῳ.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν γαιοκτημόνων ἡ Ἐθνικὴ τῆς Ἑλλάδος
Τράπεζα συνέστησεν εἰς διάφορα μέρη τῶν ἐπαρχιῶν Πρα-
κτορεῖα, ἵνα δανειζώσι μικρὰ ποσὰ εἰς τοὺς φερεγγύους.
Τοιοῦτόν τι ἐγένετο πρὸ πολλοῦ καὶ ἐν Τήνῳ, καὶ τὸ πρα-
κτορεῖον τοῦτο ἀνέστη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Νάζου.
Οὗτος δὲ, σταθερῶς διακείμενος, ἐν Σύρῳ παρέδωκε τὴν διευ-
θύνσιν αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Ἀγγελίδην. Τὸ Πρακτορεῖον τοῦτο
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεώς του μετέβαλεν ἀποστολὴν
καὶ ἀπὸ Πρακτορεῖον μετ' ἐβλήθη αὐτόχρονα εἰς Ψηροθηρεῖον.
Διότι, καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμεῖς ἐκεῖθεν, δανεῖζε εἰς ἐκείνους
μόνον τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας, οἵτινες ὑπόσχονται νὰ
συνταχθῶσι μετὰ τὸ κόμμα τῶν κ. κ. Νάζου καὶ Ζαλλώνη.
Τὴν φαιδραστικὴν ταύτην ἀποστολὴν τοῦ Πρακτορεῖου,
μαθὼν τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον, ἐσπευσε ν' ἀναφέρῃ
τὰ εἰκότα εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς κ. Ρενιέρην καὶ
νὰ ζητήσῃ τὴν θεραπείαν τοῦ σκανδάλου, ἐφ' ὅσον ἄλλως
ἐμελλε νὰ παραιτηθῇ. Ὁ δ' ἐπληροπορήθημεν ὁ Διευθυντὴς
τῆς Τραπεζῆς, τῇ εἰσηγήσει ἄλλων, διέταξεν ἵνα τὰ καθή-
κοντα τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸν ὑπάλληλον
τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος κ. Καλημέρην. Ὁ δ' ἐπανελ-
θὼν ὅταν μᾶς σταλῇ ἐκεῖθεν τακτικὴ ἔκθεσις παριστώσα
τοὺς μετὰ τοῦ Πρακτορεῖου τούτου τῆς Τραπεζῆς μέχρι
τοῦδε συναλλαττομένους.

ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ.

Λέγεται μετὰ θετικότητος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Βουλ-
γαριᾶς παρεπέμψθη παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς δίκην, ἐκτὸς τοῦ κ.
Παπαμιχαλοπούλου. Προσεχώρ πλείονα.

— Προετιμήθη διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ εἰδικῶ δικα-
στηρίου τῶν δωροδόκων τὸ εὐρύχωρον προσωρινὸν κατάστη-
μα τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως. Κατὰ τὴν «Μερίμανν» τὸ δι-
καστήριον συνελθὼν ἤδη ὥρισε τὴν διαδικασίαν καθ' ἣν θὰ
διεξαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν, τὴν διαδικασίαν δὲ ταύτην καὶ θὰ
δημοσιεύσῃ μετ' ὀλίγον πρὸς κοινὴν γνῶσιν. Διὰ τοῦς συναι-
τίτους δὲν ἀναγνωρίζει ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ τοῦ δικαστηρίου
τὴν ἀνακοπὴν, ὥστε ἡ καὶ περὶ τούτων ἀπόφασίς του θὰ
ἦν ὀριστικὴ καὶ ἀνέκκλητος· εἴτε ἐμμανισθῶσιν εἴτε μὴ
κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρατηρίου δίκην.

— Χθὲς ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀπῆλθε τὴν μεσημ-
ερίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας διὰ τοῦ Β. Ἀτμοπλοίου ἡ «Σύρος»,
ἡ παρὰ τῆς βουλῆς ὀριθεῖσα ἐπιτροπὴ, διὰ τὴν ἐπαναλη-
πτικὴν ἐκλογὴν Τήνου, παραλαβούσα μετ' ἑαυτῆς καὶ δύο
ἐκ τῶν ἀνακριτῶν τοῦ παρ' ἡμῖν πρωτοδικείου, τοὺς κ. κ.
Βουλπιώτην καὶ Κιτσίτην.

— Ὁ κ. Ἰω. Ροδοκανάκης προσήνεγκεν εἰς τὴν Σχολὴν
τῶν ἀπόρων Παίδων 100 φράγκα εὐχόμεθα ἵνα καὶ ἄλλοι
εὐκατάστατοι μιμηθῶσιν τὸν κύριον τούτον, τὸν ἀξίον παν-
τὸς ἐπαῖνον διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόφρονά αἰσθήματα του.

— Τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ὑπέστη κατ' αὐτὰς μεγάλας
ζημίας. Κατὰ τοὺς εἰδόμενους εἰς 47 ἀριθμοῦνται τὰ μέχρι
τοῦδε ἀπολεσθέντα μεγάλα καὶ μικρὰ ἑλληνικὰ σκάφη, εἰς
ἐκατὸν πενήκοντα δὲ περίπου οἱ ἀπολεσθέντες πλοίαρχοι
καὶ ναῦται.

— Ἀδίκημα μέγα προσεγένετο εἰς τε τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ παρ' ἡμῖν τελωνείου καὶ τὴν οἰκογενείαν τοῦ κ. Πρω-
του.—Εἰς τῶν παρ' ἡμῖν ἀξιολόγων νέων ὁ κ. Ἰωάννης Πα-
ριώτης, Β' γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Σύρου, ἀπελύθη τῆς
ὑπηρεσίας ἄνευ αἰτίας. Ὁ νέος ὅτος ἀνήκειν εἰς μίαν τῶν
καλλίτερων οἰκογενειῶν τῆς κατ' ἡμᾶς κοινωνίας καὶ προστά-
της πολυμελοῦς οἰκογενείας ἐρρίφ' ἦν, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἰς τὰς
ὁδούς. Ἡ παῖσις αὕτη τοῦ κ. ὑπουργοῦ παρὰ πάντων κι-
τεκρίθη ἐνταῦθα. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κατιδὼν
τὸ ἀδίκημα ὅπερ ἐπράξεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, πιστεύομεν ὅτι
θέλει ἐπαναφέρει εἰς τὴν θέσιν του τὸν ἀδίκως παυθέντα τί-
μιον καὶ ἱκανὸν κατὰ πάντα ὑπάλληλον κ. Παριώτην.

— Ὁ κ. Ἡλίας Χατζάκος, δημοτ. Εἰσπράκτωρ Ἑρμου
πόλεως, διατρίβει ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς
Ἀθήνας. Ἀναπληρῶν δὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ὁ κ.
Δημ. Ἀθηναῖος.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι
τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἀλεξ. Καρὰ μετὰ τῆς χαρτοδρύ-
του νεάνδος κ. Μαριέτας Νεγρεπόντε. Εὐχόμεθα τοῖς νεο-
νύμφαις βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Κατὰ τὴν συνοικίαν βαρκίων, ἔνθα τὸ καφφενεῖον
τοῦ κ. Μπαμπαγιώτου, συνέστη κατ' αὐτὰς ζυθοποιεῖον,
κατασκευάζον ζυθὸν ὥραϊον καὶ καλλίστης ποιότητος. Τοῦτο

φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν συμπολιτῶν μας, μετὰ τῆς προσθή-
κης τοῦ ὅτι οἱ προσερχόμενοι εἰς τοῦτο θέλουσιν εὖρη πᾶσαν
καθαριότητα καὶ περιποίησιν.

— Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐπὶ
τοῦ ἐπισωρευομένου ὑλικοῦ πρὸς οἰκοδομὴν ἐν τῇ πλατείᾳ
Λεωτσάκου ὅπερ τοποθετούμενον μετὰ τῶν δένδρων προ-
ξενεῖ εἰς αὐτὰ βλάβην σπουδαίαν· ἡ ἀπροσεξία αὕτη τῶν
Κων ἐργολάβων εἶναι ἀξιόμειπτος, ἡ δὲ κ.τ.στροφὴ δέν-
δρων ἅτινα χρησιμεύουσι πρὸς καλλωπισμὸν τῆς πλατείας
εἶναι πρᾶξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτισμοῦ ὅς
ἐννοήσουν οὗτοι ὅτι προσεκλήθησαν ν' ἀνεγείρουν καὶ οὐχὶ
νὰ καταστρέφωσι. Διὰ τὰ δένδρα ταῦτα πολλὰ ἐδωκάνθη-
σαν χρήματα, καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐξ ὀλιγωρίας μά-
λιστα καὶ ἀβλεψίας εἶναι κατακριτέα.

— Ὁ ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Βῆος ἐκ Σύρου ἐγκρίσει τῆς
ἱερᾶς Συνόδου προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν οἰκονόμου ἐν Σύρῳ
τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σύρου, Τήνου καὶ Μήλου. Συγχαίροντες
τὴν ἀξίαν τοῦτον ἱερεῖα διὰ τὸν προσδιδασκόμενον τοῦτον
εὐχόμεθα αὐτῷ καὶ εἰς ἀνώτερον νὰ προαχθῇ βαθμὸν.

— Τὸ τὴν παρελθούσαν δευτέραν φθάσαν εἰς τὴν πόλιν
μας Αἰγυπτιακὸν Ἀτμόπλοιο, προσεκλήθη τηλεγραφικῶς
νὰ διακοπῇ τὴν γραμμὴν τοῦ ταξιδείου του καὶ νὰ μεταβῇ
ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Συνεπεία τῆς διαταγῆς ταύτης
τὸ Ἀτμόπλοιο ἐφύγε πρὶν τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἐγκα-
ταλεῖψαν καὶ ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας.

Φραγκίσκος Ταραντῖνος, τῷ σοφῷ δημοδιδασκάλῳ Σαρρῇ, ὕγιαί· εἰν.

Εἰς τὴν προχθεσινὴν «Πανοπὴν» ἐδημοσίευσας ἀρθρίδιον
ἀποτεινόμενον πρὸς ἐμέ, δι' οὗ λέγεις ὅτι σὲ προκαλῶ εἰς
ὕβρεολογας, ὅτι ὁ Κύριος Δῆμαρχος ἐπροτίμησε σὲ διὰ τὴν
διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Ἱχθυογραφίας ἐν τῷ ἀνωτέ-
ρῳ Σχολεῖῳ τῶν κορασίων ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι διδάσκεις ἐπὶ 30
ἔτη δημοσίᾳ καὶ παρέσχες δείγματα τῆς ἱκανότητος καὶ
τῆς ἡθικῆς σου ἐν ᾧ ἡμεῖς . . . κτλ. ὅτι οὐτε ζητήματά
ποτε, πρὸς λύσιν ἐδώκας εἰς τὰ μαθητριάς σου οὔτε μὴν
ἐπαγγέλλεται τὸν καθηγητὴν τῶν μαθηματικῶν, ἀλλὰ τὴν
Ἱχθυογραφίαν ἀπλῶς διδάσκεις, καὶ τελευταῖον ὅτι οὐτ'
ἔπρεπε καὶ νὰ μᾶς ἀπαντήσῃς!!

Ἀλλ' ἐργηγοῶν ἡ ὑπνώττων, ᾧ γὰρ Σαρρῇ, ταῦτα
γέγραπας; εἰ μὲν ἐργηγοῶν, τί παθὼν ἐξελαβες τὸν φραγ-
κίσκον Ταραντῖνον ἀντὶ τοῦ Εὐτυχίου Ταραντῖνου, ὅστις
ὀνομαστὶ σὲ προκάλεσεν, ἀφ' οὗ ἐμὲ πρὸ πολλῶν ἐνικυτῶν
καλῶς γινώσκεις καὶ μετ' οὗ ἔως ἔχθες συνειργάσθη; Αὐτὸς
ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε· ἅα δὲν ἔχεται ἀληθείας
ἡ ὑπόθεσίς σου αὕτη· εἰ δὲ ὑπνώττων πρὸς ὑπνώττοντας
οὐδεμίαν ἀπαιτεῖται ἀπάντησιν. Ἐχε με πρηγτημένην.

Περὶ δὲ τοῦ πραγματικοῦ τοῦ ἀρθρίδιου σου αὐτοῦ ἄλλοις
δέδοται λέγειν. Φ. ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ.

«Σίνετο δὲ σφυρὰ δυστὰ, πόδας δ' οὐκ ἦεν ἀργῶς».

Παροξυνθεὶς ὁ ὑψύχην διδάσκαλος Σαρρῆς διὰ τὴν φράσιν
«Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκὸς» δὲν ἤρεσθῃ νὰ
ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ γράψαντος ἐμοῦ ὀνομαστὶ, Εὐτυχίου Τα-
ραντῖνου, ἀλλ' ἀπετάθη καὶ κατὰ τοῦ πειτό μου, ἀλλ'
ἀντ' ἄλλων ἐπισωρεύων αὐτῷ καὶ συγχείων. Ἐστὼ ἀλλ' ὅσα
λέγει ἔχονται καὶ τῆς ἐλαχίστης ἀληθείας· οὐδαμῶς!

Ἐν πρώτοις λέγει ὅτι ὁ Φ. Ταραντῖνος ζητεῖ τὴν θέσιν
του ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ἀπὸ τὸν Κύριον Δῆμαρχον. Πόθεν
ἡ τοῦτου ἀπόδειξις; διότι τάχα μί ἐφημερίς ἀνωνόμως
ἠθέλησε νὰ τὸν προσβάλῃ; τί πρὸς ἡμᾶς; ἡμεῖς δὲ εἴπα-
μεν περὶ αὐτοῦ καὶ υπεγράψαμεν αὐτὸ θαρραλέως. Τί δὲ ὁ
ἀξιότιμος Κύριος Δῆμαρχος φρονεῖ περὶ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ τὸν
ἐρωτήσῃ, καὶ ἂς φέρῃ τὴν ἀπόδειξιν. Ὅτι δὲ διδάσκει
Ἱχθυογραφίαν καὶ δὲν ἐπαγγέλλεται τὸν καθηγητὴν τῶν μα-
θηματικῶν, ὡς λέγει, δὲν συνιστᾷ αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὸ κο-
νόν, διότι ὁ πάντῃ ἀδαὴς μαθηματικῶν εἰς αὐτὸν ἀμαθέστα-
τος Ἱχθυογράφος, ὡς αὐτός· ἀλλὰ τὸ πάντων δεινότατον
εἶναι ὅτι δὲν ἔχεται ἀληθείας ὁ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ διδασκάλου
Σαρρῆ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὅτι δὲν ἔδωκε ζητήματα, γεωμετρικὰ
τρίγωνα διπλά, τῆς κεφαλῆς του εἰς τὰς μαθητείας τῆς τρί-
της καὶ τετάρτης τάξεως τοῦ Παρθεναγωγείου πρὸς λύσιν, ἐν
ᾧ ἡμεῖς, ὁ ἀγεωμέτρητε Σαρρῇ, κρατοῦμεν αὐτὰ ὑπαγεγαμ-
μένα πρὸς τὸν ἴδιον μαθητρίων σου ἀφ' ἧς ἡμέρας τὰ ἔδω-
κας εἰς αὐτὰς καὶ πρόσθετε νὰ τὰ ἴδῃς καὶ τὰ ψύξης.

Ὅτι δὲ διδάσκεις ἐπὶ τριακονταετίαν, καὶ ἐνταῦθεν ἐξά-
γεις ὅτι ἔγινες σοφός, σὲ ἀπατᾷ ἡ γραμματικὴ ὑπερβολή
σου, πιστευέ το, διότι καὶ ὁ Αἰθίοψ λούεται, ἀλλὰ δὲν
λευκαίνεται.

Καθ' ὅσον δ' ἀρῶν τὰ περὶ ἡθῶν, οὐ δύναται πόλις, ἐπὶ
κορυφῆς ὄρους κειμένη κρῖναι.

Ἐν βραχυλογίᾳ, ἡ εἶσαι ἡ εἶμαι, ἀμαθὴς Ἱχθυογράφος καὶ
ἐπομένως ἀνάξιος τῆς ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ θέσεως· ἐξελθε
λοιπὸν εἰς διαγωνισμόν. Δύνασαι;

Σύρος, τῇ 17 Ἰοβρίου 1875.

ΕΥΓ. ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ.

Ἄλλου τὸ ὄνειρον καὶ ἄλλου τὸ θαῦμα.

Ἦν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 247 φύλλῳ τῆς «Πανόπης» διατριβῇ τοῦ διαστήματος γελοιοστοῦ Ζ... ἡ Παζαροτζεντζένη ἐπὶ τὸ εὐκρινέστερον, δὲν ἠδύνατο ἵνα διεγείρῃ τὸν καγχασμὸν τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τὴν ἀγκνιάτῃν αὐτῶν καὶ δικαίως, διότι ὁ σκίραφος οὗτος τῆς νεολαίας Σύρου, μ' ἔλας τὰς βεβαιώμας προφυλάξεις δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαπατήσῃ τὸ κοινὸν ὅτι εἶναι ἀπήχημα ἀλλοτριῶν κενολογιῶν καὶ κίμβαλον ἀλλοτρίων, οὐδ' ὅτι αὐτὸς ἐκυτὸν παρὶττὰ πλεονέκτειν ὅσον αὐτὸς μὲν ὄνειρον αὐτοῦ, ὅτε δὲ ὡς κινίσαντες κρότωνα ἔρποντα ὑπὸ τὴν γῆν, ὡς αὐτὸς ὁμολογεῖ.

Πρὸς τὰς ιδιότητας δὲ ταύτας ὑπαινίσσεται μὲν καὶ ἐτέρως οὐχ' ἥτιςτο: λόγου ἀξίας, ἀποσιωπᾷ δὲ ὁ «Δαυὶς» ν' ἀποκαλύψῃ ἀναφανδὸν, αὐτοκαλούμενος φυσικῶς Βάτραχος, ὅταν κοινῶς ὡς ἐκεῖνος παρὰ τῇ ᾄθῃ τῆς λίμνης, ἐξωγούμενος ἔχων ὑπ' ἀέρος τὰς γνάθους αὐτοῦ. Πανθομολογούμενον δὲ εἶναι ὅτι τοιαῦτα γελοιοτροπία ἰδιάζουσι κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς ἀπὸ σκηνῆς παριστάνοντας κωμωδοποιούς καὶ πιστεύω ἀδιστάκτως, ὅτι, ἂν τὸ ἐτερόφωνον τοῦτο κρόταλον τὴν τῶν ὑποκριτῶν τέχνην ἡσπάζετο, τάχιστα ἤθελεν εὐδοκιμήσει εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, ὡς ὑδοκίμησε καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ λογιδρίου, τὸ ὁποῖον ἐξεφώνησεν ἐν τῷ ἐνταύθα συλλόγῳ ἡ «Πρόδος», ὅτε δὲν ἠδύνατο ἀπροσκόπτως ν' ἀναγνώσῃ αὐτὸ, καὶ τοι καὶ ὑπαγόρευσιν ἄλλου παρ' αὐτοῦ γραφέν, διὸ καὶ ἔτυχεν ὡς ἀμοιβὴν τὴν Ἰταλικὴν παροιμίαν «casino di natura chinon sa leggerela sua propria scrittura». Ἀλλὰ, καὶ τοι ἡ τύχη ἀπεστέρευσεν αὐτὸν σκληρῶς κομικῆς δοξῆς, ἡμεῖς τιμῶντες τὴν ἰκανότητά του, ἀποδίδομεν τὸν ὀφειλόμενον σέβανον εἰς τὴν ἐκτὸς τῆς σκηνῆς διαπρέπουσαν παραμιάδα τῆς ἀστυγείτονος Τήνου, ἥς, ἡ ἱστορία περιβάλλεται πρῶτον ἥδη τοιαύτην αἴγλην διὰ τοῦ θαλεροῦ τούτου καὶ μεγαδόξου τέκνου της, ἂν καὶ ἡ Σύρος δὲν ἔχει δικαίον νὰ διαμρισητῇ τὴν τιμὴν ταύτην: πλὴν ἐρρέτω τὸ γέρας τοῦτο!! ἀπὸ ὁ ἡρώικο-κωμικῶ. οὐτος τραγέλαφος σπληνιά, σκληρὰ δὲ δοκιμασία κατατρέπει τὴν διάνοιαν αὐτοῦ δι' ἰδιορρῶς σκοτοδίνης καὶ μαστίζει τὸ νωχελὲς καὶ ἀχλὺδὲς τῆς καρδίας του σκῆνος. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν δὲ τὴν ἐξιδιασμένην ἐξάσκησην τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Παζαροτζεντζένη ὡς αὐτὸς παραδέχεται, ἀπὸ οὐδ' ἐπὶ τῶν δακτύλων του εἶναι ἄξιος ὁ «Δαυὶς» νὰ κάμῃ τὸν ἐλάχιστον τῆς προθαφικείσεως ὑπολογισμὸν καθὰ θετικῶς γινώσκοντες ἀναγνωρίζομεν δ' οὐχ' ἥτιςτο, ὅτι, τὸ μολυσματικὸν τῆς Σαπρογ. αἷος ἔκκριμα δὲν δύναται νὰ μάνῃ διὰ τῆς δλητηριώδους ἀναθυμιάσεως του τὴν εὐώδη ὁσμὴν τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ διατριβῇ μας περιγραφόμενων ἀληθειῶν, ἀς, μ' ὅλον τὸ ἀπορηγματορικὸν καὶ κομπορρόμητον τοῦ ἀπορωλίου ἐκτρώματος μας, δὲν δύναται ἡ μάλλον δὲν ἀποτομᾷ νὰ ἀναρῶσθαι ἂν δὲ ἡ ἀλήθεια κατ' αὐτὸν χαρακτηρίζεται ὡς ὕβρις, συκοφαντία καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, τότε ἐξαίρετον τῇ ἀληθείᾳ τὴν περινοίαν τοῦ κυνοραίστου τούτου, καὶ δὲν ὑπολείπεται πλέον δι' αὐτὴν ἄλλος χαρακτηρισμὸς ἢ ἐκεῖνος, θς, αὐτὸς ἀποδίδει δὲν μᾶς λανθάνει δὲ ὅτι προασιζῶν τὸν Τρωχ. λογιδρίου Κανακάριον μας πράττει τοῦτο αὐτομῶντως, ἀλλ' ὑποβολημαίως κατὰ τὴν Συριανὴν παροιμίαν «Γιάννης κερνᾷ καὶ Γιάννης πίνει» καὶ ὅτι ἡ περίστασις αὕτη οὐδὲν ἄλλο δεικνύει, ἢ ὅτι ὁ κύριος μας Ζ... εἶναι ἀνδράποδον καὶ νευρόσπαστον τοῦ γνωστοῦ Σιλάκωνος καὶ σκελεθρῶδους ἐντόμου, ὅπερ τότε μόνον ἵσταται ὑψηλὰ κατὰ τὴν δοξασίαν του, ὅταν νωτοφορεῖται ἐπὶ τῆς ῥέχως τοῦ ἀνωτέρω βλακῶς μας, πλὴν ἐφ' ὅσον δὲν διαταράττει τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἀμόρφου αὐτοῦ κορμοῦ ἢ ἰλιγίσις τῆς στομαχικῆς αὐτοῦ χώρας, ἐκ τῆς ἀποφυσήσεως τῆς καθημένης σπηδονώδους κοπροδόξης, ἥτοι ὡς γνωστὸν βρῖθει τοσοῦτοι πολυτελεῶν μύρον καὶ γενναϊοδωρὲς διὰ τούτων ἀνταμοίβει τοὺς ἀποτμῶνους αὐτῆς κατὰ τὸ εἶωθός.

Πανάνκειαν δὲ εἰς τὰ ἔλκη σας σᾶς προσφέρωμεν τὴν ἐξῆς συνταγὴν «πίσω εἶναι τὰ πίδακα μὲ ταῖς μακραιῖς ὀρχαῖς.»

Σύρος τὴν 10 Δεκεμβρίου 1875.

*

Σ. Σ. Ἡ ἀνωτέρω διατριβὴ μᾶς ἐπεδόθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐξδομάδος, ἔνεκα δὲ ἐλλείψεως χώρου δὲν κατεχωρήσαμεν αὐτὴν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον.

Συνεπεία τῆς διαθέτης τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου ἡμῶν Χρήστου Νικολαΐδου, ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως τελεῖ Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 21 τρέχοντος.

Σύρος τὴν 18 Δεκεμβρίου 1875.

Οἱ Ἐφοροὶ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Ποσειδωνίας καὶ ὀπισθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κατσούφρη νεοσύστατον ἀτμομηχανικὸν ἐργοστάσιον τῶν κ. κ. Ἀθ. Τριανταφυλοπούλου καὶ Ἰωάννου Φιλίππου κατασκευάζονται

διάφορα εἶδη ἐργαλείων, ἥτοι μαχαίρια τοῦ καπνοῦ, ἐργαλεῖα ξυλουργῶν καὶ ἄλλα διάφορα, πρὸς δὲ ἐπιδιορθοῦνται καὶ τροχίζονται ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἐργαλεῖα, ἰδίως δὲ τὰ μαχαίρια τοῦ καπνοῦ τροχίζονται πρὸς λεπτὰ 30 ἑκάστον. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μὲν ἡλὴν εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, ὑπὸ τὰ κτήματα τοῦ Ἀντωνίου Μάρκου, κείμενον ἐμποροραπτικὸν κατάστημα τοῦ κ. Πέτρου Κυπριάδου ὑπάρχουσιν ἐτοιμα εὐρωπαῖκά φορέματα τῆς παρούσης ἐποχῆς, ἀνδρῶν καὶ παιδῶν ἀπὸ 3 μέχρι 18 ἐτῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Ὁ αὐτὸς ἐμποροράπτῃς δέχεται καὶ παραγγελλίς. Οἱ προσερχόμενοι ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνῃ λίαν ἡδυσχεστημένοι ἐκ τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τοῦ στερεοῦ καὶ ὡραίου χρωματισμοῦ τῶν ἐνδυμάτων.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ.

Πλησιάζει μετ' ὀλίγον ἡ πρώτη τοῦ νέου ἔτους, καθ' ἣν οἱ πάντες ἐν ταῖς οἰκίαις, ταῖς λέσχαις καὶ τοῖς καφε-νεῖς δοκιμάζουσι τὴν τύχην των· ὁ «ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ» ἐπιθυμῶν νὰ προσενέγκῃ δῶρον τι εἰς τοὺς τυχεροὺς τῶν συνδρομητῶν του διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνιστᾷ λαχεῖον, οὗτινος θὰ μετᾶσχῃσι μὲν πάντες οἱ συνδρομηταὶ αὐτοῦ, θὰ κερδήσωσι δὲ ΔΙΑΚΟΣΙΟΙ ΚΑΙ Εἰς ἀριθμοί.

Ὁ πρῶτος λαχὼν συνδρομητῆς θὰ λάβῃ τὴν ἹΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Κ. Παπαρηγοπούλου, ἐκ πέντε τόμων συγγραμμένην, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ εἰκόνων καὶ γεωγραφικῶν πινάκων, πολυτελῶς δεδεμένην.

Οἱ ἀμέσως ἐπόμενοι τέσσαρες ἀνὰ ἓν σῶμα τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ, περιοδικῶς συγγράμματος ἐκ τόμων δύο, μετὰ εἰκόνων καὶ μουσικῆς καὶ μετὰ τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ ἡ ΩΡΑΙΑ ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ.

Οἱ μετ' αὐτοὺς ἐξ ἀνὰ ἓν σῶμα τοῦ ὡραιότατου μυθιστορήματος ἡ ΩΡΑΙΑ ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ ἐκ τόμων τεσσάρων.

Οἱ κατόπιν δ' ἑκα ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ ἀρίστου μυθιστορήματος τοῦ γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ὁκταβίου Φεργιῆς Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ΔΕΚΑΜΟΡ.

Οἱ ἀμέσως ἐπόμενοι εἴκοσι ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς ΛΟΓΟΡΑΣ τῆς γνωστοτάτης κωμῆδος τοῦ μακαρίτου Δ. Παπαρηγοπούλου.

Οἱ μετ' αὐτοὺς τεσσαράκοντα ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ, ἔργου τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως καὶ ποιητοῦ.

Οἱ λοιποὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς ΙΟΥΛΙΑΣ μικροῦ καλλιτεχνήματος τοῦ Ὁκταβίου Φεργιῆ.

Ὁ ἔσχατος δὲ πάντων θὰ λάβῃ τὸ ἐπιστημονικώτατον καὶ περιεργότατον πόνημα τοῦ ἐθνικοῦ ταχυδακτυλουργοῦ Κ. Φραντζῆ, ὁ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΣΚΟΥ.

Τοῦ λαχεῖου θὰ μετᾶσχῃσι καὶ οἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐγγεγραμμένοι συνδρομηταὶ — προπληρόντες, ἐνοεῖται πάντοτε, τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των.

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχεῖου θὰ γείνη τὴν 1 Ἰανουαρίου 1876 ἐν τῷ γραφεῖ τοῦ «ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ», ὅπου δύναται νὰ προσέλθῃσι καὶ ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι.

Εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου συνδρομητὰς τοῦ «ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ» δίδονται ΔΩΡΕΑΝ καὶ οἱ τρεῖς πρῶτοι τόμοι τῆς ὥρκιας ἐπιφυλλίδος τοῦ Ο ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἀριθ. 845.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Λου.

Τὸ Ἐμπροκὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Π. Τραμουντάνου, προεδρεύοντος (ἀπότος τοῦ προέδρου) Ν. Π. Ῥάλλη, ἐμποροδίκου καὶ Α. Πρεζάνη δικηγόρου, κωλυμένων τῶν λοιπῶν ἐμποροδίκων καὶ παρῶν.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῇ 4 Δεκεμβρίου 1875 παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως Δ. Μπόρσα, ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ

Τοῦ ἐνάγοντος Ν. Κριεζῆ, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς πράκτορος ἐν Μυκόνῳ τῆς ἐν Ἀθήναις, ἰδρυμένης Ἀσφαλιστικῆς Τραπεζῆς ὁ «Ἀρχάγγελος», κατὰ τοῦ Μυκόνου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Σ. Μάτση καὶ

Τοῦ ἐναγομένου Ἰωάννου Τσαγκοπούλου, ναυτικοῦ, κατόικου ἐπίσης, ἀγνώστου ἥδη διαμονῆς μὴ ἐμφανισθέντος ποσῶς.

Ὁ ἀνωτέρω ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 28 Μαΐου 1875 πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς του ἐξέθηκεν ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐξέδοτο εἰς διαταγὴν τοῦ Πρακτορείου τῆς Ἀσφαλιστικῆς Τραπεζῆς ὁ «Ἀρχάγγελος» ἐν Μυκόνῳ τὰ ἐφεξῆς γραμματῖα, ἀντίτιμα ἀσφαλιστῶν ἀσφαλείων ἐνηργηθεισῶν παρ' αὐτοῦ· 1ον τὸ ἀπὸ 20 Ὁκτωβρίου 1874 προθεσμία ἐνὸς ἔτους διὰ δραχ. 357.50. 2ον τὸ ἀπὸ 20 Ὁκτωβρίου 1873 προθεσμία ἐνὸς ἔτους διὰ δρ. 357.50 ἀντίτιμα ἀσφαλιστῶν συνολογῶν δι' ἀμφοτέρω τόκῳ ὑπερμερείας 1 0/0 τῶν μῆνα, ὅτι παρελθούσης τῆς προθεσμίας δυστροπεῖ ὁ ἀντίδικος εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ τοὺς πολλὰς ζητηθεῖς, διὰ ταῦτα ἐξητήσατο γενομένης δεκτικῆς τῆς ἀγωγῆς του, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῆς ἐκτελεστῆς ἀποράσεως, νὰ τῷ πληρώσῃ δραχ. 715 ἐντόκῳ ἀπὸ τῶν λήξεων τῶν γραμματῖων μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Τηρηθεῖς τῆς νομίμου διατυπώσεως, εἰσήχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθείσαν δικασίμον καθ' ἣν

Ἀκούσαν τὸν πληρεξύσιον τοῦ ἐνάγοντος ἀναγνόντα ἐγγράφους προτάσεις θς καὶ προφρικῶς ἀνέπτυξεν.

Ἰδὼν τὴν δικογραφίαν

Σκεφθεὶς κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ὡς προκρίπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ Δικογραφίᾳ ἀποδεικτικῶν ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Μιχ. Γεροντάκη τῆς 31 Μαΐου 1875 ἡ ἀγωγή ἐπεδόθη νομίμως εἰς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελεᾶ διὰ τὸν εἰς ἀγνώστον διαμονὴν Ἰωάν. Τσαγκοπούλου, καταχωρηθείσης νομίμως καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 220 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη», μὴ ἐμφανισθείς σήμερον νόμιμον δικάσιμον πρὸς συζήτησιν τῆς προκρινένσης κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς μετὰ τὴν παράλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ τῆς ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραφῆς δικάζεται κατὰ Νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἀπασαί αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος θεωρούμεναι ὡς ἀληθεῖς δι' ἑλλείψεως ἀντιρρήσεως τῶν πραγματικῶν αὐτοῦ ἰσχυρισμῶν καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεως· τίνος ἐξ ἐπαγγέλματος προβλητέας ἀριθ. 595 Πολ. Δικον.

Διὰ ταῦτα.

Ἰδὼν καὶ τ' ἀριθ. 240 καὶ ἐπομ. Πολ. Δικον.

Δ καὶ ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος.

ὑποχρεῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι δραχ. ἑπτακοσίας δέκα πέντε (715) ἐντόκῳ ἀπὸ τῶν λήξεων τῶν γραμματῖων μέχρι ἐξοφλήσεως.

Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα ἐκ δαρχμῶν τριάντα πέντε (35) καὶ τὰ τέλη.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τὴν 9 Δεκεμβρίου 1875.

Ὁ Προεδρεύων

Ὁ Γραμματεὺς

Π. ΤΡΑΜΟΥΝΤΑΝΑΣ

Δ. Μπόρσα.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τὴν 11 Δεκεμβρίου 1875.

Ὁ Προεδρεύων

Ὁ Γραμματεὺς

Π. ΤΡΑΜΟΥΝΤΑΝΑΣ

Δ. Μπόρσα.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελεσθῇ, ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίας δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἡ παρούσα ὑπεγράφη νομίμως.

Σύρος τὴν 16 Δεκεμβρίου 1875.

Οἱ Δικασταί

Ι. ΝΑΟΥΜ

Ν. Π. ΡΑΛΛΗΣ

Δ. ΣΧΙΝΑΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ν. Κυδωνάκης.

Ἀριθ. 526

Β. ἀπογρ.

Ὅτι ἂν ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σύρος αὐθημερόν.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ν. Κυδωνάκης.

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπου ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελεᾶ διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Ἰωάν. Τσαγκοπούλου καὶ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη», ἐπιταττόμενον ἵνα ἐμπροσθεως μοὶ πληρώσῃ δραχ. 715 ἐντόκῳ ἀπὸ τῶν λήξεων τῶν γραμματῖων μέχρι ἐξοφλήσεως, τὰ δικαστικὰ ἐξόδα δραχ. 35 τὰ τέλη δραχ. 9, διὰ τὸ παρὸν ἀντίγραφον ἀπόγραφον, σύνταξιν τῆς παρούσης κλπ. δραχ. 30, ἐν δὲ τὰ ἐξόδα δραχ. 74, ἄλλως κλπ.

Σύρος τὴν 16 Δεκεμβρίου 1875.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος

Σ. Α. ΜΑΤΣΗΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ υπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.